

РЕШЕНИЕ

№ 4229

гр. София, 28.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.07.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Калин Куманов

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5195** по описа за **2020** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на М. А. З. от [населено място] срещу Решение № 30656/03.02.2020 година, постановено по н.а.х.д. №15553/2019 година по описа на СРС,107 състав, потвърждаващо Наказателно постановление №18-4332-018194/25.09.2019 година, издадено от Началник група към СДВР,ОПП при СДВР, с което последният на основание чл.183,ал.4, т.6 от ЗДВП наложил на М. А. З. административно наказание в размер на 50 лева за виновно нарушение на чл.104а от ЗДВП.

В касационната жалба се развиват доводи за неправилност и необоснованост на оспореното решение.Твърди се,че при постановяване на решението са допуснати нарушения на материалния закон, като съдът е игнорирал нормата на закона, както и приобщените доказателства по делото и най- вече, нормата на чл.104а от ЗДВП, още повече , че той не е говорил по телефона, както изисква нормата на закона. Твърди се още, че от закупуването на автомобила , същият е снабден с устройство, позволяващо му да говори със свободни ръце ,което не е отчетено от страна на СРС..Иска се отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание,касаторът-М. А. З.,редовно и своевременно призован,се явява

лично и поддържа жалбата си на заявените основания.

Ответникът по касация-СДВР- ОПП,редовно и своевременно призван, не изпраща представител.

Представителят на СГП-прокурор К.,изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество,същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

От събраните по делото доказателства е установено, че на 17.07.2018 година, около 17,15 часа касаторът З. управлявал лек автомобил- Ауди А4 с рег. [рег.номер на МПС] с посока на движение- [населено място] от [улица]към [улица]и използвал мобилен телефон без устройство за освобождаване участието на ръцете.Въз основа на констатираното на същата дата срещу касатора е съставен АУАН №440139, предявен и за подпис и подписан от него с възражения, че говори по телефона във връзка със система не е държал телефона с ръка.Въз основа на акта,на 25.09.2018 година,Началник група СДВР, ОПП, издал Наказателно постановление №18-4332-0118194,с което на З. на основание чл.183,ал.4,т.6 от ЗДВП е наложено административно наказание”Глоба” в размер на 50 лева.

СРС е обсъдили приложените по делото доказателства и събраните в хода на процеса гласни такива и на тази база обосновано е приел,че касаторът е осъществил състава на нарушението, визирано в чл.104а от ЗДВП, сочеща ,че на водача на моторно превозно средство е забранено да използва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен при наличие на устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете му. Неоснователен е доводът на касатора ,че по делото не е установено по безспорен начин, че при управлението на автомобила на посочената дата той е разговарял по телефона, защото за съставомерността на деянието,визирано в нормата на чл.104а от ЗДВП е достатъчно водачът да използва телефона си, без значение дали говори с него или не/ или просто си търси нещо от менюто на телефона/. На второ място, от събраните доказателства е видно, че касаторът е използвал мобилния си телефон по време на извършване на проверката.На следващо място,представеното доказателство,че автомобилът е оборудван с устройство В. по никакъв начин не може да доведе до извод, че касаторът е използвал именно това устройство при проверката, а напротив- от всички събрани доказателства се установява , че той е държал телефон в ръка и е продължил да го използва и по време на проверката. От всички събрани доказателства е видно, че З. е осъществил посоченото нарушение на нормата на чл.104а от ЗДВП. След като нарушението е доказано по несъмнен начин,както и участието на нарушителя в него,то съвсем законосъобразно административно- наказващият орган е ангажирал административно- наказателната отговорност на касатора и е наложил санкция в предвидения от закона размер на чл.183,ал.4,т.6 от ЗДВП-50 лева/ който е фиксиран/. Така определената санкция е справедлива и съответна и ще допринесе за постигане целите на наказанието ,визирани в чл.12 от ЗАНН и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред.Наред с това, видът

и характерът на засегнатите обществени отношения-и най-вече безопасността на движението,изключва приложението на маловажен случай,визиран в чл.28 от ЗАНН.Обстоятелството,че касаторът няма установени нарушения по ЗДВП, също не може да доведе до извода, че в случая нарушението на чл.104а от ЗДВП е маловажен случай.

С оглед на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила, а предявената срещу него жалба-отхвърлена като неоснователна.

Следва да се отбележи и подчертае, че измежду касационните основания,визирани в разпоредбата на чл.348 НПК,не фигурира сочената от касатора”необоснованост” на съдебното решение.Необосноваността,като порок на съдебното решение,е посочена измежду касационните основания по чл.209 АПК,но съгласно разпоредбата на чл.63,ал.1 ЗАНН, решението на Районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията,предвидени в чл.348 НПК и по реда на АПК.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ № 30656/03.02.2020 година,постановено по н.а.х.д. №15553/2019 година по описа на СРС,107 състав.
Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.